

143

Sjá, ljós er þar yfir

C G/B F#°/A G C Am G/D D7 G C F/A C

1. Sjá, ljós er þar yfir sem lagð - ur var nár. Hann lif - ir, hann
 2. Ei myrkr - ið vann ljós - ið þótt langt vær - i stríð, nei, ljóss - ins varð
 3. Til himn - eskr - ar gleð - i nú gróf - in er hlið, ei graf - ar á
 4. Ei hagg - ast hans kirkj - a þótt hret geis - i stríð, hans heil - ög orð

F G F/A C G C G/B F#°/A G C Am G/D D7

lif - ir, nú ræst haf - a spár. Hann rís upp í ljóm - a, nú líf - ið er
 hrós - ið um ei - lif - a tíð. Burt hrell - ing er flú - in því himn - esk - a
 beð - i er sein - ast - a mið. Þér höf - uð sem nið - ur af hryggð vor - uð
 styrkj - a gegn ó - vin - um lýð. Enn víða' eru' á ferð - um hans vott - ar um

G C F/A C F G F/A C G C G/B G

veitt og lausn úr þeim dróm - a sem mann - kyn bar þreytt. Hvert inn - sigli' er
 von oss hef - ur veitt trú - in á Guðs eink - a - son. „Hví leit - ið þér,
 sveigð upp hefj - ið nú yð - ur og ver - ið ei beygð. Kom, hjörð, til þíns
 heim þótt viðj - um og sverð - um sé ot - að mót þeim og vitna' um hinn

C F#°/A G/B Em D G C Am D G C/E F G

brot - ið og bjarg - i velt frá, á burt er - u verð - ir því hræðsl - a greip
 kon - ur, svo harm - þrungn - ar hér? Ei hann sem nú lif - ir hjá fram - liðn - um
 hirð - is og leið - a þig lát, hann lif - ir, hann lif - ir og enn hef - ur
 heil - aga' er hreif oss úr neyð, um hann sem á kross - in - um deydd - i vorn

C G C F/A C/E F G7 C

þá og helj - ar hlið skjálf - a.
 er, upp Herr - ann er ris - inn.“ } Hal - le - lú - ja.
 gát frá himn - um á sín - um.
 deyð, um her - tog - a lífs - ins.

5. Þér kristnir, hví grátið
 og kvíðið þér enn?
 Af kveinstöfum látið,
 þér friðkeyptu menn.
 Það jörðin brátt tekur
 af jörðu sem er,
 en Jesús það vekur
 til dýrðar hjá sér.
 Hann vitjar síns akurs
 á uppskeru tíð
 og illgresið skilur
 frá hveitinu' um síð.
 Hann hveiti sitt þekkir. Hallelúja.